

anything to declare?

Krissada Sukosol Clapp

ศิลปิน นักร้อง
ผู้นำแรงบันดาลใจ
จากบทเพลงมา
ผันเปลี่ยนเป็นโรงแรม
หรูริมน้ำเจ้าพระยา
ที่ชื่อ The Siam

โปรแกรมท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ

เห็นผมบ้าการร้องเพลง แต่จริงๆ แล้วผมบ้าของเก่ามากกว่า ความใฝ่ฝันอย่างหนึ่งคืออยากจะใช้ชีวิตเหมือนเมื่อร้อยปีที่แล้ว ผมจึงชอบออกตระเวนหาของเก่าตามเมืองต่างๆ ผมชอบสะสมของเก่า ตั้งแต่ตุ๊กตาเซรามิกที่นิวออร์ลีน ตอนนั้นเมื่อพาร์คแมนซ์ของตัวเอง ก็เลยเริ่มซื้อของไปตกแต่ง แล้วก็กลายมาเป็นสะสม ไปเที่ยวเมืองไหนก็ชอบตระเวนหาข้าวของเก่า สะสมเรื่อยๆ จนมีเป็นพันๆ ชิ้นอยู่ในโกดังสามสี่ชั้น

เมืองที่เป็นสุดยอดของการช้อปปิ้งของเก่า

แน่นอนว่าต้องเป็นฝรั่งเศส คนที่นับขามีเทศอยู่แล้วในการเลือกของ การดูแลรักษาของเก่า ในแต่ละปีจะมีงานขายของเก่าที่ใหญ่มาก เขาจะเปิดสนามฟุตบอลเป็นตลาดให้คนได้มาซื้อขายของเก่าของเจ๋งๆ ของแปลกๆ ซื้อมีที่เมืองนี้เสร็จก็ย้ายไปซื้ออีกเมืองหนึ่ง งานนี้จัดปีละ 3-4 ครั้ง ที่ปารีส อเวียง ลียง และมงต์เปลลิเยร์ การซื้อของเก่าแบบนี้มันทั้งสนุกและก็น่ากลัว เพราะเราต้องใช้ความไวในการเลือกของ ต่อราคา แล้วก็ต้องคัดลิ้นใจเลย เพราะของสวยๆ จะไปเร็วมาก เราจะรีบอร์ของเรา เอาขึ้นไหนก็ต่อรอง คัดลิ้นใจแล้วก็แปะเบอร์ จากนั้นจึงนำทรัพย์สินส่งใส่ตู้คอนเทนเนอร์กลับเมืองไทย พอกลับมาดูตู้หลัง ก็รู้สึกว้าวหลายชิ้น ซื้อมาทำไมเนี่ย ตอนนั้นตื่นตื่นทำไม่

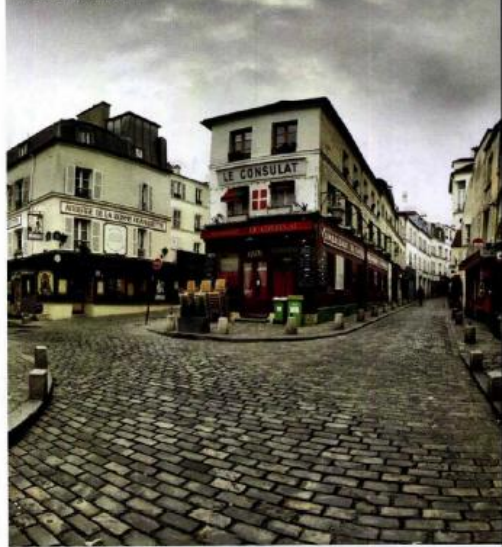
จุดเปลี่ยนจากนักร้องเป็น Hotel Manager ก็...

ครอบครัวผมทำธุรกิจโรงแรมอยู่แล้ว แต่ก่อนหน้าผมไม่เคยได้เข้าไปดูเลย ซึ่งสักๆ คุณแม่ก็อยากให้เราเข้ามาช่วย แต่ท่านก็เข้าใจว่าทุกคนมีสิ่งที่ตัวเองรัก และในชีวิตหนึ่งเราก็ควรจะได้อะไรในสิ่งที่เรารัก คุณแม่ก็เลยปล่อยให้เราได้ค้นหาความฝันของตัวเองมาก่อน จากนั้นเมื่อถึงจุดหนึ่งผมก็คิดว่าควรจะหันมาช่วยกิจการครอบครัว แต่ผมไม่มีหัวด้านการตลาด ด้านธุรกิจ ผมมีแต่หัวด้านไอเดีย ความคิดสร้างสรรค์ ผมเป็นคนบ้าของเก่า ผมเลยอยากจะได้พระราชทานที่ดินการศึโชนมาช่วยงานครอบครัวบ้าง ผมเลยบอกแม่ว่าผมอยากจะทำโรงแรมที่เป็นที่สุดของชีวิต ก็เลยเป็นที่มาของโรงแรม The Siam

โรงแรมในแบบ “น้อย วพฐ” เป็นอย่างไร

สำหรับผม ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำไมว่าจะเป็นภาระเรื่องเพลง การแสดง ผมจะเน้นความมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ชัดเจน โรงแรมก็เช่นกัน โรงแรมทุกแห่งสามารถสะท้อนถึงตัวตนของเจ้าของได้ ตอนแรกผมคิดเพียงว่าจะต้องเป็นบูติกเล็กๆ ท้องไม่เยอะ 3-4 ชั้นก็พอ แม้เนื้อที่ จะกว้าง 8 ไร่ ซึ่งแน่นอนว่าคนส่วนใหญ่เลือกที่จะสร้างโรงแรมร้อยกว่าห้อง ส่วนที่ตั้งที่อยู่ริมน้ำเจ้าพระยา อนุฯ โรงแรมเป็นตึกโคโลเนียลก็เพื่อให้แขกที่เข้าพักได้สัมผัสบรรยากาศของกรุงเก่า ผมคิดว่าไม่ใช่ว่าเมืองก็อยากพักในโรงแรมที่สถานที่ตั้งมีกลิ่นอายประวัติศาสตร์ของเมืองแบบนี้ ด้านการออกแบบก็ใช้ใหม่ผสมเก่า นำของสะสมของมอออกนำมาผสม ใช้ชีวิตทำให้มีความชัดแจ้งเล็กๆ ให้มันชงระบั้ง ไม่ต้องขาวสะอาดเพอร์เฟ็คต์ แต่ก็ต้องสะดวกสบาย ไม่ต้องหวงคิควา แต่ผมอยากให้มีควมรู้สึก Down to the earth เหมือนครอบครัวเรา

ปารีส เมืองยุคกลางสัก สำหรับนักสะสมของเก่า

อะไรยากกว่ากันระหว่างทำงานเพลงกับการสร้างโรงแรม

ทั้งงานเพลง การแสดง หรือโรงแรมไม่เคยมีอะไรง่ายเลยสำหรับผม เวลาขึ้นแสดงแต่ละครั้ง ผมจะเครียดมาก ต้องเตรียมตัวเยอะ ออกอัลบั้มแต่ละครั้ง ถ้าไม่เวิร์ก เราก็รู้สึกไม่ได้ไปด้วย ผมอาจโชคดีที่ได้เกิดมาในครอบครัวที่ทำธุรกิจโรงแรมอยู่แล้ว ได้มีโอกาสไปเรียนเมืองนอก แต่สุดท้ายแล้วผมก็เป็น Nobody ที่ต้องพิสูจน์ตัวเองให้ได้ว่าสิ่งที่ทำมันจะสำเร็จหรือไม่ โรงแรมนี้ผมเริ่มคิด ออกแบบและสร้างมาตั้งแต่ปี 2005 ผมหยุดงานเพลงเพื่อทุ่มเทให้การสร้างโรงแรมอย่างเดียว แต่การสร้างโรงแรมต่างกับงานเพลงอยู่อย่างหนึ่ง ตรงที่หากอัลบั้มนี้ไม่เวิร์กยังสามารถแก้ตัวใหม่ในอัลบั้มหน้า แต่โรงแรมสร้างได้แค่ครั้งเดียวในชีวิต

โรงแรมในดวงใจ

ทุกวันมีโรงแรมใหม่ๆ มากมาย แต่ผมก็ยังชอบโรงแรมราชมรรคา ที่ จ.เชียงใหม่ เขาสร้างโรงแรมให้คล้ายๆ วัค แต่เขาสามารถให้จิตวิญญาณ ความรู้สึกของความเป็นวัคไว้ได้ ไม่เหมือนหลายที่ที่พยายามเป็นวัค แต่สร้างได้แค่โครงสร้าง แต่ไม่สามารถใส่ความรู้สึกที่เป็นวัคลงไปได้

สิ่งที่ใฝ่ฝันว่าจะต้องทำให้ได้

ผมอยากกลับไปใช้ชีวิตเหมือนอยู่ในกรุงปารีส เมื่อปี 1920 ผมเลยอยากจะทำล่องเรืออากาศบิสโทรแบบยุคนั้นมาไว้ที่บ้านผม ซึ่งตอนนี้ผมกำลังปรับปรุงบ้านเก่าอายุกว่าร้อยปี แดจๆ คุณเก่าตรงสวนรมณี านทำให้เป็นบ้านผมเอง ไม่ว่าจะขึ้นล่างอาจจะเปิดเป็นแกลเลอรี่ขายของเก่า ของสะสม และบิสโทรแบบปารีสแท้ๆ อย่างที่เล่ามา